

PASSIÓI ISTENTISZTELETI REND

AZ EVANGÉLIKUS KORÁLKÖNYV ÉNEKKÍSÉRETEIBŐL ÖSSZEÁLLÍTVA

Liturgikus szín: lila, nagypénteken fekete

Az itt olvasható textusok a szenvedéstörténet rövidített és összevont szövegét tartalmazzák.

(A teljes szöveget az utánuk megjelölt igeszakaszok segítségével találhatjuk meg.) Ezek alapján a passió a négy evangélium szerint külön is olvasható.

Az igelvasásokat egyháztagok is végezhetik.

I. BEVEZETŐ RÉSZ

KEZDŐÉNEK

A gyülekezet passiói éneket énekel. Dallam: EÉ 418

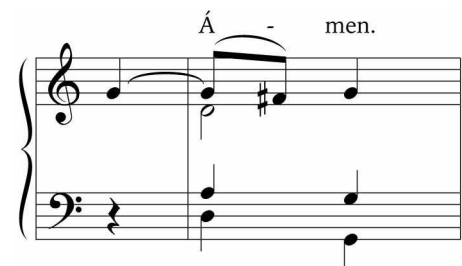
203, 1. Jé - zus, e vi - lág bú - né - ért Ki meg - hal - ni el - jöt - tél,
S té - vely - gő nyá - jad üd - vé - ért Ön - ként ál - do - zat let - tél; Ki kész vol - tál on - ta - ni vért
2. Vi - gasz - tal - jon gyöt - rő - dé - sed, Mi - dőn bűn - tu - dat gyö - tör,
Tá - mo - gas - son csüg - ge - dé - sed, Két - ség, baj re - ám ha tör. Ve - rej - té - ked hű - vő - sít - sen,

Á - dám rom - lott fi - a - i - ért: Kér - lek, ha - lá - lod á - ra Raj - tam ne vesz - sen kár - ba!
Se - gí - tőm, ha sen - ki nin - csen: Kér - lek, ha - lá - lod á - ra Raj - tam ne vesz - sen kár - ba!

ISTEN NEVÉNEK SEGÍTSÉGÜL HÍVÁSA (INVOKÁCIÓ)

Lelkész: Az Atya, Fiú, Szentlélek nevében.

Gyülekezet: Ámen.

IMÁDSÁG, BEVEZETÉS

Lelkész: Imádkozzunk! Dicsérünk téged, Úr Jézus Krisztus, hogy mindhalálig teljesítetted Atyád akaratát, és mindent elvégeztél a mi üdvösségünkre. Szüntelenül emlékeztess minket keresztedre és töviskoronádra, hogy mindörökké áldjunk téged hűségédért és szeretetedért! Ámen.

A lelkész néhány szóval bevezeti a szenvedéstörténet olvasását, például: Testvéreim az Úrban! Az egész kereszténységgel valljuk, hogy Jézus Krisztus értünk szenvedett és halt meg. Hogy mit jelentett ez a valóságban, és hogy mit kellett neki szenvednie, azt akkor értjük meg, ha elolvassuk, mit írnak róla azok, akik azt Jézus szenvedésének szem- és fültanúitól hallották. Hallgassuk meg tehát Jézus szenvedéstörténetét, hogy megteljen szívünk bűnbánattal és mélységes hálával Jézus végtelen szeretetéért!

Ének

Saját dallam: EÉ 204

204, 1. Jé - zus, szen - ve - dé - sed - ről Mos - tan el - mél - ke - dem, E - rőt, ál - dást meny - nyek -ből Lel - ked ad - jon né - kem!

Musical notation for the hymn '204, 1. Jé - zus, szen - ve - dé - sed - ről...'. It is written in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The melody is in the treble clef and the accompaniment is in the bass clef. The lyrics are written above the notes.

Je - lenj meg most szí - vem - nek A - ma nagy kí - nod - ban, Mely - lyel vol - tál lel - kem - nek Or - vo - sa hol - tod - ban!

II. JÉZUS SZENVEDÉSTÖRTÉNETE

Igeolvasás

Jézus bevonulása Jeruzsálembe, a főpapi tanács határozata, Júdás árulása

Amikor Jézus Jeruzsálemhez közeledett, és az Olajfák hegyéhez ért, a tanítványok az ő parancsára hoztak egy szamarat, és ráterítették felsőruháikat, Jézus pedig ráült. A sokaság nagy része felsőruháit az útra terítette, mások ágakat vagdaltak a fákról, és az útra szórták, és ezt kiáltották: „Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban!” Amikor Jézus bement Jeruzsálembe, megmozdult az egész város, és kérdezték: „Ki ez?” A sokaság pedig ezt mondta: „Ez Jézus, a próféta, a galileai Názáretből.” Akkor összegyűltek a főpapok, az írástudók és a nép vénei, és megegyeztek abban, hogy Jézust elfogják csellel, és megölik. De ezt mondták: „Ne az ünnepen, hogy ne támadjon zavargás a nép körében.” Akkor egy a tizenkettő közül, akit Iskáriótes Júdásnak hívtak, elment a főpapokhoz, és ezt mondta: „Mit adnátok nekem, ha elárulnám őt nektek?” Azok pedig megállapítottak neki harminc ezüstöt. Júdás ettől fogva kereste az alkalmat, hogy elárulja Jézust.

Mt 26,1-16; Mk 14,1-11; Lk 22,1-6; Jn 11,46-12,6

Ének

Dallam: EÉ 96

83. 2. Ó, e - gyet - len - egy se - gí - tőm, U - ram Jé - zus, ir - gal - mazz, Hi - szen te ér - tem jöt - tél, É - ret - tem is vé - rez - tél!
Légy ve - lem, én Űd - vö - zí - tőm, A go - nosz - tól ol - tal - mazz,

Igeolvasás

Az utolsó vacsora, Péter fogadkozása

A kovásztalan kenyerek első napján, amikor este lett, asztalhoz telepedett Jézus a tizenkét tanítvánnyal, és miközben ettek, így szólt: „Bizony, mondom nektek, hogy közületek egy valaki elárul engem.” A tanítványok elszorodtak, és elkezdtek kérdezgetni: „Én vagyok az, Uram?” ő így válaszolt: „Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. Mert az Emberfia elmegy, ahogyan meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja: jobb volna annak az embernek, ha meg sem született volna!” Megszólalt Júdás, és megkérdezte: „Én vagyok az, Mester?” ő így válaszolt: „Te mondtad.” Júdás pedig azonnal kiment, és éjszaka volt. Miközben ettek, vette Jézus a kenyeret, áldást mondott, megtörte, tanítványainak adta, és ezt mondta: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem.” És vette a poharat, hálát adott, nekik adta, és ezt mondta: „Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára.” Vacsora után dicséretet énekelve kimentek az Olajfák hegyére, és Jézus így szólt hozzájuk: „Mindnyájan megbotránkoztok bennem ezen az éjszakán, mert meg van írva: »Megverem a pásztort, és elszélednek a nyáj juhai.«” Megszólalt Péter, és ezt mondta: „Ha mindenki megbotránkozik benned, én soha meg nem botránkozik.” Így szólt hozzá Jézus: „Bizony, mondom neked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.” Ezt mondta neki Péter: „Ha meg kell halnom veled, akkor sem tagadlak meg téged.” Hasonlóan beszélt a többi tanítvány is.

Mt 26,17–35; Mk 14,12–31; Lk 22,7–39; Jn 13,1–20

Ének

Saját dallam: EÉ 461

461, 2. Ó, Jé-zus, tö-vi-ses az út. Nézd, el-ve-szünk a cél e-lőtt! De új el-szá-nást, új e-rőt Ád a te tö-vis-ko-szo-rúd.

3. Ó, Jé-zus, oly ső-tét az éj. Mind-ha-lá-lig hú-sé-ge-sen, Nem lan-kad-va egy percre sem, Őrt áll-ni, kérünk, te se-gélj!

Igeolvasás

Jézus tusakodása a Gecsemáné-kertben

Akkor elment velük Jézus egy helyre, amelyet Gecsemánének hívnak, és így szólt a tanítványokhoz: „Üljetek le itt, amíg elmegyek amoda, és imádkozom.” Maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát, és elkezdett szomorkodni és gyötrődni, és ezt mondta nekik: „Szomorú az én lelkem mindhalálig: maradjatok itt, és virrasszatok velem!” Továbbment egy kissé, arcra borult, és így imádkozott: „Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár, mindazonáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem ahogyan te akarod!” Ezután odament a tanítványokhoz, és alva találta őket. Így szólt Péterhez: „Ennyire

nem tudatok egy órát sem virrasztani velem? Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek, mert a lélek kész, de a test erőtlen.” Másodszor is elment, és így imádkozott: „Atyám, ha nem távozhatsz el tőlem ez a pohár, hanem ki kell innom, legyen meg a te akaratod!” És amikor visszament, ismét alva találta őket.

Mt 26,34–44; Mk 14,32–40; Lk 22,40–46; Jn 13,21–38

Ének

Dallam: EÉ 426

441, 1. Lel-kem, vi-gyázz, készülj fel, Istent buzgón kér - ve;
Vá-rat - lan ne ér-jen el A kí-sér-tés é - je. Ki nem kész, hogy ne-héz Pró-bá-ját meg - áll - ja, Bűnnek lesz szol-gá - ja.

Igeolvasás

Jézus elfogatása

Harmadszor is elment, és imádkozott. Amikor visszatért tanítványaihoz, ezt mondta nekik: „Íme, elközelgett az óra, és az Emberfiát a bűnösök kezére adják. Keljete fel, menjünk: íme, elközelgett, aki elárul engem.” Még beszélt, amikor megérkezett Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt nagy sokaság kardokkal és botokkal. Az áruló pedig ezt a jelt adta nekik: „Akit megcsókolok, ő az, őt fogjátok el!” És azonnal odament Jézushoz, és ezt mondta: „Üdvöz légy, Mester!” És megcsókolta őt. Jézus így szólt: „Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát?” Akkor odamentek, és elfogták. Péter pedig kirántotta kardját, lesújtott a főpap szolgájára, és levágta fülét. Ekkor így szólt hozzá Jézus: „Tedd vissza kardodat a helyére, mert aki kardot fog, az kard által vész el.” Akkor a tanítványok mind elhagyták őt, és elfutottak.

Mt 26,45–56; Mk 14,41–50; Lk 22,47–53; Jn 18,1–18

Ének

Saját dallam: EÉ 422

422, 1. El-té-ved-tem, mint juh, El-té-ved-tem, mint juh A bú-nö-sök út-já-ra.
Ó, se-gíts, Jé-zu-som, Ő-ri-ző pász-to-rom, Hogy ne jus-sak rom-lás-ra!

Te ad-tál drá-ga vért El-ve-szett ju-ho-kért. Vi-selj gon-dot a nyáj-ra!

Igeolvasás

Jézus a főpap előtt

Jézust elvitték Kajafához, a főpaphoz, ahol összegyűltek az írástudók és a vének. Péter követte őt távolról, egészen a főpap udvaráig, és bement, ott ült a szolgálkkal, hogy lássa, mi fog történni. A főpapak és az egész tanács megpróbáltak Jézus ellen hamis tanúvallomást keresni, hogy halálra ítélhessék őt, de nem találtak egyetlen tanút sem. Akkor a főpap így szólt hozzá: „Megesketek az élő Istenre, hogy mondd meg nekünk, ha te vagy a Krisztus, az Isten Fia!” Így szólt hozzá Jézus: „Te mondtad. Viszont mondom nektek: mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát ülni Isten hatalmának jobbján, és eljönni az ég felhőin.” Ekkor a főpap megszaggatta ruháját, és így szólt: „Istent káromolta. Mi szükségünk van több tanúra? Íme, most hallottátok az istenkáromlást. Mi a ti véleményetek?” ők így feleltek: „Méltó a halálra!”

Mt 26,57–66; Mk 14,53–64; Lk 22,54–55.63–71; Jn 18,12–27

Ének

Saját dallam: EÉ 198

198, 1. Ó, drá-ga Jé-zus, va-jon mit vé-tet-tél, I-lyen keményen hogy meg-í-tél-tet-tél? Mi bünt ta-lál-tak ben-ned és mi vét-ke-t, Kik el-í-tél-tek?

3. Én, én o-koz-tam minden szen-ve-dé-sed. Bű-ne-im vit-tek ke-reszt-fá-ra té-ged. Mind-azt, mit, Jé-zus, el-tűr-tél he-lyet-tem, Én ér-de-mel-tem.

Igeolvasás

Péter megtagadja Jézust

Péter pedig kint ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgálóleány, és így szólt: „Te is a galileai Jézussal voltál.” ő azonban tagadta mindenki előtt, és ezt mondta: „Nem tudom, mit beszélsz.” Kiment a kapuba, de meglátta őt egy másik szolgálóleány, és ezt mondta az ott levőknek: „Ez is a názáreti Jézussal volt.” Péter ismét tagadta, és megesküdü: „Nem ismerem azt az embert.” Kis idő múlva odamentek az ott álldogálók, és ezt mondták Péternek: „Bizony, közülük való vagy te is, mert a beszéded is elárul téged.” Akkor elkezdett átkozódni, esküdni: „Nem ismerem azt az embert”. És azonnal megszólalt a kakas. Megfordult az Úr, és rátekintett Péterre. És ő kiment, és keservesen sírt.

Mt 26,67–75; Mk 14,65–72; Lk 22,56–62; Jn 18,25–27

Ének

Saját dallam: EÉ 385

385, 1. Sze - líd sze-med, Úr Jé - zus, Jól lát - ja min - den vét - ke - met; Sze - mé - lye - met ne ves - se meg Sze - líd sze-med, Úr Jé - zus!

4. Sze - líd sze-med, Úr Jé - zus, El - í - tél bár, lásd, én me - gint Csak vá - rom, hogy majd rám te - kint Sze - líd sze-med, Úr Jé - zus!

Igeolvasás

Jézus Pilátus előtt

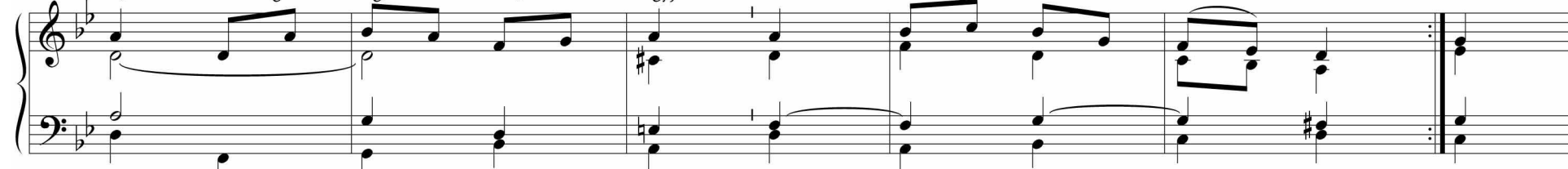
Akkor megkötözték Jézust, elvitték, és átadták Poncius Pilátusnak, a helytartónak. Ezt kérdezte tőle a helytartó: „Te vagy a zsidók királya?” Jézus így felelt: „Te mondtad.” Miközben a főpapok és a vének vádolták, nem felelt semmit sem, úgyhogy a helytartó nagyon csodálkozott. A helytartó ünnepenként egy foglyot szokott szabadon bocsátani a sokaságnak, azt, akit ők kívántak. Volt akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabbásnak hívtak. Amikor tehát összegyűltek, ezt mondta nekik Pilátus: „Mit akartok, melyiket bocsássam szabadon nektek: Barabbást vagy Jézust?” Azok pedig így kiáltottak: „Barabbást!” Pilátus megkérdezte tőlük: „Mit tegyek akkor Jézussal?” Így szóltak mind: „Feszítsd meg!” A helytartó megkérdezte: „De mi rosszat tett?” Azok még jobban kiáltottak: „Feszítsd meg!” Pilátus akkor vizet hozatott, megmosta a kezét a sokaság szeme láttára, és így szólt: „Ártatlan vagyok ebben a vérontásban! Ám ti lássátok!” És az egész nép így felelt: „Vére rajtunk és gyermekeinken!”

Mt 27,1–26; Mk 15,1–15; Lk 23,1–25; Jn 18,28–40

Ének

Saját dallam: EÉ 402

402, 1. Mély - sé - ges mély - ből ki - ál - tunk Hoz - zád, ir - gal - mas Is - ten.
Ó, hall - gass meg, ké - rünk, ne hagyj El - vesz - ni bú - ne - ink - ben! Ha

te mind - azt szám - ba ve - szed, A - mit vé - tet - tünk el - le - ned, Ki áll - hat meg e - lőt - ted?

Igeolvasás

Jézus megcsúfolása

Akkor a helytartó katonái elvitték Jézust a laktanyába, és odagyűjtötték köréje az egész csapatot. Levetköztették, bíborköpenyt adtak rá, tövisből koszorút fontak, a fejére tették, és nádszálat adtak a kezébe. Térdre borultak előtte, gúnyolták, és ezt mondták: „Üdvöz légy, zsidók királya!” Azután ráköptek, fogták a nádszálat, és a fejéhez verték.

Mt 27,27-31; Mk 15,16-20; Lk 23,26-32; Jn 19,1-15

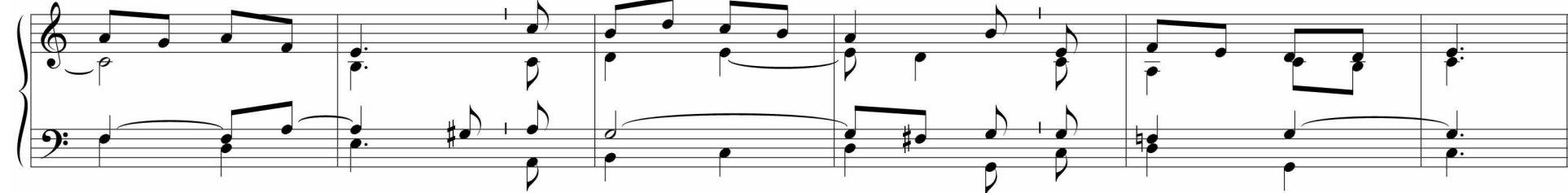
Ének

Saját dallam: EÉ 200

200, 1. Ó, Krisz - tus - fő, sok seb - bel Meg - gyöt - rött, vé - re - ző,
Te szú - ró tö - vi - sek - kel Meg - ko - ro - ná - zott Fő, Fény, di - cső - ség volt ré - szed, Most

gúnyt úz - nek ve - led. Meg - csú - folt és le - né - zett Szent Fő, kö - szön - te - lek.

Igeolvasás

Jézus megfeszítése

Elvitték Jézust az úgynevezett Koponyahelyre (amelyet héberül Golgotának neveznek), hogy megfessék. Megfeszítették őt, és vele együtt két gonosztevőt, az egyiket jobbról, a másikat balról. Jézus pedig így imádkozott: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek!” Elosztották ruháit, és sorsot vetettek rá. Az ítélet okát is felírták: „A názáreti Jézus, a zsidók királya.” Akik arra jártak, csúfolták őt. Hasonlóképpen a főpapok és az írástudók is ezt mondták: „Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni.” A megfeszített gonosztevők egyike is szidalmazta őt: „Ugye te vagy a Krisztus? Mentsd meg magadat és minket is!” Megszólalt a másik, és ezt mondta: „Nem féled az Istent? Hiszen te ugyanazon ítélet alatt vagy! És mi jogosan szenvedünk, de ő semmi rosszat nem tett.” Ezt is mondta: „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor bemész országodba!” Jézus így válaszolt neki: „Bizony mondom neked: ma velem leszel a paradicsomban.”

Mt 27,32–44; Mk 15,21–32; Lk 23,33–43; Jn 19,16–24

Ének

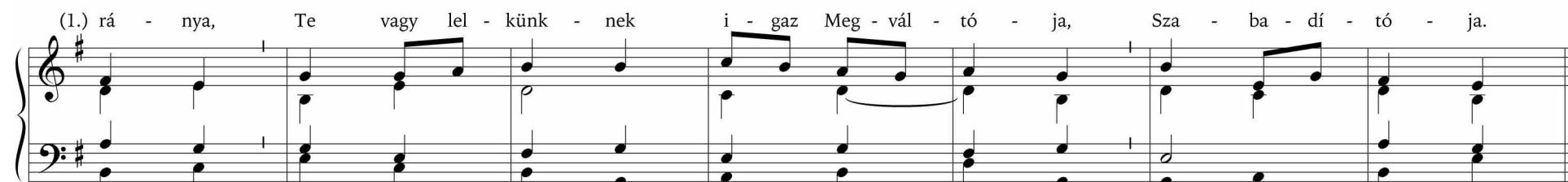
Saját dallam: EÉ 365

365, 1. Pa - ra - di - csom - nak te szép é - lő fá - ja, Ó, drá - ga Jé - zus, Is - ten - nek Bá -

3. Jé - zu - sunk, ké - rünk, szen - teld meg lel - küin - ket, Hogy meg - bo - csás - suk mi is a bú -

(1.) rá - nya, Te vagy lel - küin - nek i - gaz Meg - vál - tó - ja, Sza - ba - dí - tó - ja.

(3.) nő - ket Min - de - nek - nek, kik el - le - nünk vé - tet - tek, És el - es - te - nek!

Igeolvasás

Jézus halála

A keresztfá mellett ott állt Jézus anyja és az a tanítvány, akit Jézus szeretett. Amikor Jézus meglátta őt, így szólt anyjához: „Asszony, íme, a te fiad!” A tanítványnak pedig ezt mondta: „Íme, a te anyád!” És ettől az órától magához fogadta anyját az a tanítvány. Hat órától kezdve sötétség lett az egész földön kilenc óráig. Kilenc óra tájban felkiáltott Jézus: „Éli, Éli, lámámá sabaktáni!” Ez azt jelenti: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” Jézus pedig tudván, hogy minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: „Szomjúhozom!” Ekkor a körülötte állók közül egy valaki odafutott, szivacsot töltött meg ecettel, nádszálla tűzte, és inni adott neki. Amikor Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: „Elvégeztetett.” És hangos szóval felkiáltott: „Atyám, kezedbe teszem lelkemet!” És lehajtotta fejét, és kilehelte lelkét.

Mt 27,45–56; Mk 15,33–41; Lk 23,44–49; Jn 19,25–30

Ének

Saját dallam: EÉ 188

188, 3. Krisz-tus, ár-tat-lan Bá - rány, Ki miértünk meg-hol - tál,
A keresztfa ol - tá - rán, Nagy en-ge-del-mes vol - tál.

Viselvén bú - ne-in-ket, Megváltottál min-ket. Adj békességet, Ó, Jé-zus, ó, Jé - zus!

The image shows a musical score for a hymn. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The melody is written in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef. The score is divided into two systems by a double bar line. The first system contains the first two lines of the hymn, and the second system contains the remaining lines. The lyrics are written below the notes.

Igeolvasás

Jézus sírba tétele, a sír lepecsételése

Amikor este lett, eljött egy Arimátiából való gazdag ember, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak. Elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. Pilátus megparancsolta, hogy adják ki neki. József pedig a testet tiszta gyolcsba göngyöltte, és elhelyezte új sírboltjába, amelyet a sziklába vágatott. A sír bejáratához nagy követ hengerített, és eltávozott. Másnap összegyűltek a főpapok és a farizeusok, elmentek Pilátushoz, és ezt mondták: „Uram, mi emlékszünk arra, hogy az a csaló még életében ezt mondta: Három nap múlva feltámadok! Ezért parancsold meg: őrizzék a sírt a harmadik napig, nehogy tanítványai ellopják, és azt mondják a népnek: Feltámadt a halálból! Ez a csalás ugyanis még rosszabb lenne az elsónél.” Pilátus így válaszolt: „Van őrségetek: menjetek, és őriztessétek, ahogyan tudjátok!” Azok pedig elmentek, lepecsételték a követ, és őrséget állítottak a sír mellé.

Mt 27,57–66; Mk 15,42–47; Lk 23,50–56; Jn 19,31–42

Ének

Saját dallam: EÉ 200

200, 3. Nagy ir - ga - lma - dat ál - dom, Te leg - drá - gább ba - rát,
Hogy ér - tem ke - reszt - fá - don Te hal - tál kín - ha - lált. Adj e - rőt ér - ted él - nem Itt

há - lás hű - ség - gel, S ha el - ér - ke - zik vé - gem, Te - ben - ned ér - jen el!

III. BEFEJEZŐ RÉSZ

BEFEJEZÉS, IMÁDSÁG

A lelkész igehirdetést tarthat, vagy befejezésül néhány szót mond, például: Testvéreim az Úrban! Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét! Hordozza a mi bűneinket is! Ahogyan az Írás mondja: ő a mi betegségeinket hordozta, a mi bűneinkért sebesített meg, és a mi vétkeink büntetését vette magára, hogy békességünk legyen. Bizony méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő, a bölcsesség, a hatalom, a tisztelet és a dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

Lelkész: Imádkozzunk!

Jézus Krisztus, Isten Fia! Szegény lettél értünk, és mindenben megkísértettél hozzánk hasonlóan. Megízlelted a kínos halált és az Istentől való elhagyatottság mélységes nyomorúságát. Engedelmes voltál mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Isten Báránya, aki hordozod a világ bűnét, irgalmazz nekünk! Mi, bűnös emberek, kérünk téged, szent és igaz Úr Jézus, szabadíts meg szenvedésed erejével minden bűntől: gyűlölettől és irigységtől, önzéstől és keményszívűségtől, gögtől és szeretetlen ítélkezéstől! Add, hogy igaz tanítványaidként szelíden és alázatosan kövessünk téged! A bűn elleni harcban, a kísértés órájában és a végső ínségben segíts meg minket, Úr Jézus Krisztus! Gyűjtsd össze Isten gyermekeit a kereszttel! Keresd meg az elveszettet, menj elébe a keresőnek! Segíts, hogy megbocsássunk egymásnak, és egyek legyünk a

szeretetben! Úr Jézus Krisztus, add nekünk a te békességedet! Ámen.

MIATYÁNK

A gyülekezet a lelkész vezetésével együtt mondja.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

ÁLDÁS

A lelkész az ároni vagy a szentháromsági áldást mondja.

[Lelkész: Isten népe!]

Lelkész: Az Úr áldjon meg és őrizzen meg téged!

Az Úr világosítsa meg az ő arcát terajta, és könyörüljön rajta!

Az Úr fordítsa az ő arcát tefeléd, + és adjon neked békességet!

Vagy:

Áldjon meg titeket a mindenható Isten, az Atya és + a Fiú és a Szentlélek!

Gyülekezet: Ámen.

BEFEJEZŐ ÉNEK

Saját dallam: EÉ 194

194, 6. Jé-zus, ki ér-tünk szenvedtél, Hogy él-jünk, ha-lál-ra men-tél: Né-ked, né - ked Szívből hálát a -dunk, Hol-tig, hol - tig Hí-ve-id ma-ra-dunk!

Forrás: *Evangélikus énekeskönyv*, K rend (39–42. oldal)

és *Evangélikus istentisztelet – Liturgikus könyv*, 564–573. oldal

Kottagrafika: Csernyik Ferenc

Szerkesztés: Ecsedi Zsuzsa, Pócs Miklós